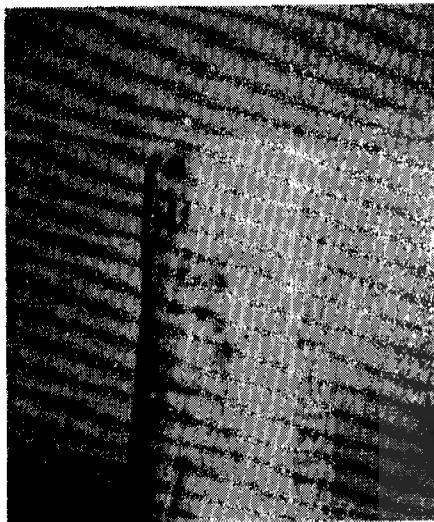

یک مهر استوانه‌ای باشه

مونیکا روشن ضمیر (داهنگه)

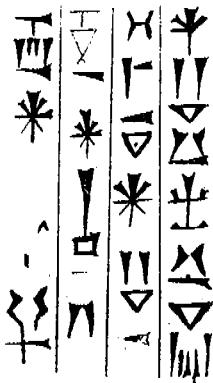
خاکستری رنگ ساخته شده است — ۲۷
میلیمتر و قطر آن ۱۴ میلیمتر میباشد.
نقش و کتیبه‌ی چهار خفی روى آن تقریباً
خوب مانده است ولی لبه بالا و سطح مهر،
شاید در اثر استعمال زیاد و یا طول عمر،
کمی سائیدگی بیندا نموده و در قسمت
پائین آن نیز در دو جا بریدگی دیده
میشود.

چندی پیش در بازار اصفهان یک
مهر استوانه‌ای را جهت خرید بنم عرضه
نمودند. فروشنده آنرا بعنوان مهر هخامنشی
ارائه مینمود ولی هنگامیکه مهر مزبور
را از تردیک و با دقت ملاحظه نمودم
با نظر اول دریافتیم که آن مهر نیز ،
همانند تعداد زیاد مهرهای استوانه‌ای
دیگر، متعلق به دوران بابل قدیم میباشد.
طول این استوانه — که از سنگی

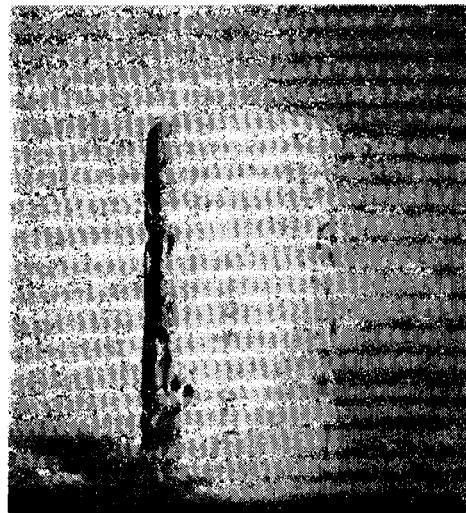
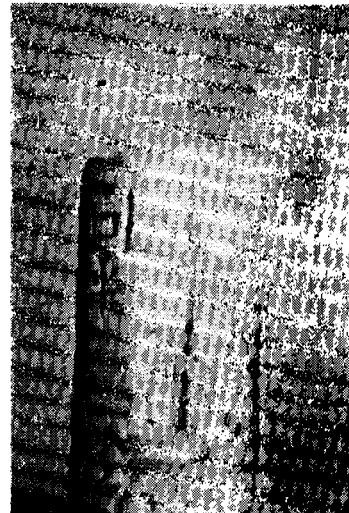
برای خواندن کتیبه و دقت بر روی
نقوش آن ابتدا کوشش کردم تا طبق
معمول از انتقال نقش بر روی موم استفاده
نمایم ولی متاسفانه موققیت حاصل نشد
و تیجه رضایت‌بخشی بدست نیامد.
ناچار مهر را در مقابل آئینه قرار
داده و با دقت نوشتنه‌ها و نقوش آنرا بر روی
کاغذ ثبت نمودم.

بطوریکه ملاحظه میشود ، در این
نقش غیر کتیبه نامبرده ، صورت سه انسان
و یک حیوان چهار پا نشان داده شده است.
شخص سمت چپ متوجه نفو و سطح گردیده
است ولی بالا نهاده او از رو برو دیده
میشود. دست راست وی بحال آزاد در

4 3 2 1

میرود. ولی با توجه به نقوش و متنون کتب مربوط به آسور و آشورشنازی، این حرکت مخصوص نیایش و جزو اعمال مذهبی بوده است. محل و موقعیت قرار گرفتن این شخص در بالای یک حیوان، بامقايسه با سایر نقوش این سبک و این دوران، دلیل برآنست که وی نیز جزو خدایان میباشد. لباسی که این شخص دربر دارد عبارت است از پیراهنی بلند که تا روی پا رسیده و در سمت جلو دارای شکافی است که از میان آن پای راست پوشنده آن بیرون آمده و نمایان است. دست چپ این شخص در بالا و دست راستش با داشتن زاویه‌ای بطرف پائین نمایش داده شده است. در بالای سر این شخص نیز چیزی شبیه به کلاه یا تاج دیده میشود. در پائین پای این پیکره نقش حیوانی دیده میشود که با توجه به وضع ظاهری اندامش - بویژه فرم سینه و دم حیوان - میتوان آنرا گاوی دانست و دو نقطه‌ای که در بالای سر او اثرش بجا مانده شاید معرف دو شاخ باشد. (ش^۴)

متن نوشته شده (خط مینځی پایی) روی مهر از پائین پای نفر اول آغاز گردیده و بطوریکه بدان اشاره شد شامل چهار خط میباشد بدینطريق: نگارنده بمنظور ترجمه و خواندن دقیق و کامل این متن رونویس آنرا عیناً

که تا روی پا کشیده شده است. این فرم لباس مخصوص خدایان مربوط به این دوران میباشد. در روی این دامن، از قسمت کمر پائین، قسمتی پررنگ تر دیده میشود و احتمالاً هنرمند پیکر قراش میخواسته است سمت چپ بدین این شخص پیکره سوم روی نقش تقریباً همان را بطور وضوح نشان بدهد. (ش^{۱ و ۳})

پیکره سوم روی نقش تقریباً همان حرکات نفر اول را، بحالت عکس، بخود گرفته است. یعنی درحالیکه بالاتنه او از روی رو نشان داده شده، سر و یا هایش در حالت نیمرخ نقش گردیده است و مثل آنکه در حالت رقص پای راستش را بطرف جلو برد و بسمت نفر وسط پیش

سمت راست قرار گرفته و دست چپ در حالیکه چیزی در دست گرفته در روی سینه‌اش واقع گردیده است. از لباس این شخص چیزی که جلب نظر میکند دامن یا پیشیندی است که گوشی آن در سمت جلو آویزان بوده و نمایش داده شده است. بطوریکه در تصویر بخوبی نشان داده شده است، این شخص کلاهی سه گوشه نیز برسر دارد. (ش^{۱ و ۲})

در قسمت بالای نقش میان نفر اول و دوم تعاویری دیده میشود که به احتمال نزدیک بیقین، نقشی است از کرات آسمانی. (ش^{۲ و ۳})

نفر وسط که بطرف سمت چپ نقش متوجه شده است کاملاً از نیمرخ نشان داده شده و از حرکت دو دست وی آشکار میگردد که درحال نیایش بدرگاه خدایان مافوق خود میباشد.

بالاتنه این شخص - در روی مهر - نقشیاً محظوظ گردیده و از صورت وی تنها دماغ و چاهه‌اش نمودار میباشد و در بالای سرش آثاری از یک کلاه، که همانند سرپوشهای سایر خدایان این دوران میباشد، نقش گردیده است. از لباس این شخص در قسمت بالا چیزی دیده نمیشود ولی دامن او بطوریکه نشان داده شده است، عبارت از دامن راه راه بلندی است

بابل ساخته شده و مورد استفاده قرار گردیده و در متن کتیبه آن هم از نام میگرفته است. سنهنر یاد شده است یعنی بنظر اینجانب موضوع جالب توجه دیگر این است

هرانامهای توسط استاد ارجمند و دوست داشمند آقای پرسور والتر هینتس برای Prof. Dr. Rykle Borger استاد آسورشناسی دانشگاه گوتینگن آلمان که معروفیت جهانی دارد فرستادم. پرسور هینتس در اول ماه فوریه امسال پاسخ نامه من را داده و در آن چنین اظهارنظر نموده اند:

«در اصالت این مهر استوانهای نمیتوان تردیدی بخود راه داد. این مهر متعلق بدوران بابل قدیم (سده ۱۸ تا ۱۷ پم) میباشد که دارای متن کاملاً صحیح با بلی میباشد و بطوريکه همکار آسورشناس من پرسور دکتر بورگر اظهار داشته است، عبارات و ترجمه متن مذبور چنین میباشد: (ش ۵)

مردوك مواليت

DINGIR. MARDUK-mu-ba-li-it

پسر این مردوك

mar Ib-ni-DINGIR. MARDUK

خدمتکار خدای سین

Warad DINGIR. Sin

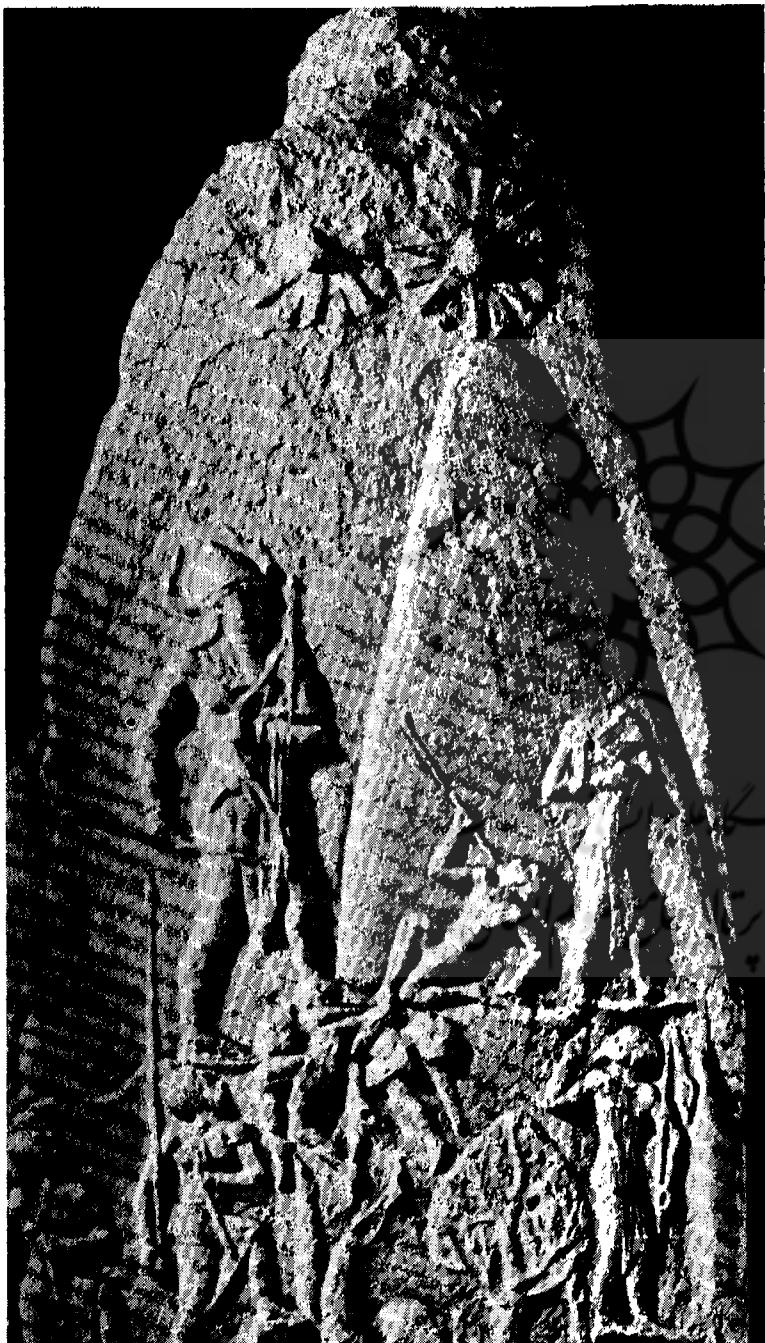
وخدمتکار خدای ادد

ù DINGIR. Adad
توضیح آنکه سین خدای ماه و ادد (چنانچه درست خوانده شده باشد) خدای طوفان و تغییرات هوا در بابل قدیم میبوده.» این مهر استوانهای، چنانچه بدان اشاره شد، در دوران بابل قدیم ساخته شده است. توضیح آنکه عصر مزبور در فاصله میان پایان دوران اورسوم Ur III و دوران از بین رفتن سلسله اول بابل بدست مورشیلی اول Murshili I. شاه هیتی ها بسال ۱۵۹۴ پم قرار داشته است. معروفترین شاه بابل حمورابی نام داشته که از سال ۱۷۹۲ تا ۱۷۵۰ پیش از میلاد سلطنت میکرده است.^۱

شاید بتوان پذیرفت که مهر استوانهای مورد بحث ما در زمان همین شاه معروف

^۱ Fischer Weltgeschichte: Die Altorientalischen Reiche I Frankfurt 1965.

André Parrot: Sumer, London 1960, p. 177

E. Strommenger und M. Hirmer: Fünf Jahrtausende Mesopotamien, München 1962, p. 157.

میباشد. نکته جالبتر پیشیندی است که در هردو تصویر با شباخت بسیار زیادی خودنمایی میکند. در روی یک استوانه متعلق به دوره کاسیت‌ها، که در نیمه دوم هزاره دوم پیش از میلاد در بین النهرین فرمانروائی داشته‌اند، نیز دونفر در وسط نقش روی استوانه دیده میشوند که طرز ایستادن آنها در مقابل یکدیگر کاملاً مطابق تصویر دونفر سمت چپ و وسط مهر بابلی مورد بحث ما میباشد. البته این نقش — بسب آنکه قدمت آن پایه نقش استوانه بابلی نمیرسد — بر اتفاق بهتر و سالم‌تر مانده است. (شکل ۷)

در هر صورت وجود این دو استوانه و لوحه‌ی نارام سین دلیل روشنی دیگر بر پیوستگی و استمرار هنر بین النهرین در طی سده‌های متعدد و مختلف تاریخی این سرزمین میباشد.

با کتیبه‌های مربوطه آنها پیوستگی نداشته‌اند؛ از آن گذشته دلیلی ندارد که در زوی مهری نام چند نفر ذکر گردیده ولی نقش روی آن مربوط به موضوع واشخاص دیگری باشد. موضوع دیگر آنست که در روی آثار هنری ناحیه بین النهرین — تا آنجا که نگارنده آگهی دارد — لباسی همانند دامن یا پیشیند نفر اول سمت چپ زوی مهر کمتر دیده شده است تنها در یک جا نقش این پیشیند بطور کامل و دقیق در روی سنگ نقر گردیده است و آنهم در روی لوحه سنگی کتیبه‌دار نارام سین میباشد.

نارام سین در سالهای میان ۲۲۶۰ تا ۲۲۴۳ پ.م^۱ دراکد حکومت داشته است. (شکل ۶)

موضوع نقش لوحه نارام سین پیروزی وی در یکی از جنگهای معروفش میباشد و بطوریکه ملاحظه میشود پیکر نارام سین، از نظر ایستادن و قرار گرفتن دستها، درست همانند نقش شخص اول سمت چپ روی مهر بابلی مورد بحث ما

باشته این گمان من شاید گستاخانه باشد چون تا آنجا که آگهی دارم تا حال داشمندان آسورشناس هنوز رابطه‌تر دیک میان نوشتة‌ها و نقش روی اینگونه مهرها را دقیقاً موربد بررسی قرار نداده‌اند. ولی از طرفی گمان من در مرور رابطه پیوستگی تر دیک میان کتیبه واشخاص روی این مهر باشته با حقیقت وفق دهد. مگر نقش بر جسته دورانهای ایلامی تاساسانیان همیشه